

Sattaa lunta marraskuussa,
pakkane om pankom piällä,
riähkä talavi lie tulossa.

Niihhän varmaa ooto luulis
taekka kansa kaapunnissa,
vua ee rahvas raahallinen
susjrajjoehin takana.

Ukit ennen tuumaelivat
sihtaellessaan tähtilöetä,
ettee härmä marraskuine,
vaekkoes ehtoo pakkaslunta,
pysy pitkääm pientareilla
eekä immeistem poluilla.

Nyt on kyllä taevaam merkit
mä nneet hirveesti sekasin.
Ee ne meelle paljon kerro
eekä anna tietoo siästä.
Immeenenkö lie pilanna
Luojah havvaentoaseman?
Joku koettaa sammakolta
tosissaaj jo tietoo suaha,
metäm puilta kyssyy toenen,
kuulostelloo muurahaesta,
tuulta haesteloo tuhannet.

Kysy vaekka millä laella,
eessä seesoo tottuus vankka,
että kyllä mualimassa
säetä piisoo immeisille.
Jos ei siä ou yhellaene,
siitä suattaa toesellaene
hilijallesa muokkaantuva.
Näen niät kertoovat tilastot
tutkijoeihin syynäelemät.
Niihin kaet ol luotettava.